

Posudek bakalářské/magisterské diplomové práce
Posudek - Závěrečná práce - CŽV

Student: Miroslava SMOLÍKOVÁ

Obor: ČJ - D

**Název práce v českém jazyce: Maryša a Anežka. Úspěch a selhání
Viléma Mrštíka**

**Název práce v anglickém jazyce: Maryša a Anežka. Succes and failure of
Vilém Mrštík**

Vedoucí práce: prof. PhDr. Dagmar Mocná, CSc.

Oponent práce: PhDr. Věra Brožová

Bakalářská diplomová práce Miroslavy Smolíkové zaujme jak vymezením tématu, tak jeho zpracováním – zvláště pak přístupem k analýze, formulování a interpretaci získaných faktů. Autorka se soustředila na genezi a recepci dvou téměř dvacet let inscenačně vzdálených dramát, u nichž klíčovou autorskou roli zaujímá Vilém Mrštík spolu se svým bratrem Aloisem (*Maryša*, prem. 1894), či se svou manželkou Boženou (*Anežka*, prem. 1912).

Nejde však zdaleka jen o konstatování uměleckého uchopení případných inspiračních zdrojů (jak s oblibou tradují i odborné monografie), či o recenzní souhrny. Diplomantka zde vedle vytrvalosti a péle, s níž prostudovala prameny (dostupný materiál vztahující se k samotnému textu dramát, dobovou korespondenci mezi nejrůznějšími zúčastněnými stranami, memoárovou produkci i divadelní recenze), projevila zralý nadhled nad celou situací a uvědomila si, že vše, co se kolem těchto dramát ve své době odehrálo, vlastně synekdochicky vypovídá o celku dobového tvůrčího uměleckého ruchu, a to nejen na divadelních prknech. S rozvahou, která nebývá u prací tohoto typu vůbec běžná, doložila, jak klopotně oba texty vznikaly – hlavně si však uvědomila, že vše se odehrávalo v době, kdy nové umělecké proudy a jejich popírači či obhájci se s menší, či větší intenzitou dostávali do filozofických, estetických i osobních sporů, a že Vilém Mrštík se v těchto sporech výrazně angažoval. Jen tak i „pouhé“ zkoumání cesty obou dramát k výslednému tvaru a jejich přijímání dramaturgy, publikem a recenzenty mohlo vykristalizovat ve fakta, která, diplomantkou zdařile interpretovaná, dokreslila obraz tohoto rušného období i tvůrčí tápání Viléma Mrštíka, pohybujícího se tehdy mezi vysokými estetickými aspiracemi, touhou po uznání, psychickou únaou i existenční nejistotou.

Je nutno předeslat, že jsem si vědoma, že cesta k takovému uchopení tématu nebyla jednoduchá a skrývala v sobě velká úskalí. Řada pramenných materiálů zhusta není dosud ani archivně zpracována, natož publikována. Mnohačetné verze dramát musela Mirka Smolíková pracně chronologicky utřídit ze zmínek v korespondenci a z dalších dokladů. „Černá“ archivní práce přitom byla pouze nezbytným odrazovým můstkem jejího vlastního badatelského a interpretačního tvůrčího přístupu, při němž bylo nutno projevít schopnost propojit jednotliviny se syntetickým uchopením složitého vymezení českého realismu, včetně jeho pohybu v českém dramatu, s výstavbou dramatického tvaru a s jejím narušováním novými uměleckými směry, a např. přihlížet i k inscenační praxi scén, jež se posouvala s výměnou dramaturgů, k profilaci dobového hereckého projevu, k očekávání dobového publika atd.

Práce Miroslavy Smolíkové je navíc většinou psaná kultivovaněma čtivým stylem – o to více někde vyčnívá poněkud nedbalá redakce, zjevně vzniklá chvatem a projevující se hlavně překlepy, výjimečně formulačními lapsy ve významově zhuštěných místech (za všechny s. 10: „Ze

zahranických realistů se hráli: Moliérův Lakomec, Gogolův Revizor, ale také shakesparovský kánon a pozdně romantické hry Sardoua.“); do exempláře práce, který jsem dostala k posouzení, byly zjevně omylem přivázány dvě duplicitní stránky.

To však nic neubírá na výjimečné kvalitě celku: vnímám ho jako odborný text, jenž by se ctí obstál i v magisterském řízení.

Práci doporučuji k obhajobě a přes uvedené nedostatky hodnotím **výborně**.

V Praze dne 28. srpna 2011

.....

Podpis